

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Martyrivm SS. Vitalis, & Valeriæ coniugis eius. ex actis SS. Geruasii & Protasii, qui paßi sunt anno Domini 171. sub Marco Aurelio & Lucio Vero Impp. quæ acta S. Ambrosius in sua Epistola scripta ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

trepidarent, martyr manu sua sublato, ceptus
iussit iter pergere, ijsque comitantibus latus ca-
cerem ingressus est. Ibi verò non pauci, prope
scelera vinculis astricti, eius aduentu pijsq; in-
monibus aded recreati sunt, vt se totos ei san-
dos traderent. nulloque poenitentiae labore
peccatorum remissionem recularent: quos
sanctus Christo conciliauit, aquisq; salutaribus
à sordibus peccatorum ritè purgatos, ad optum
caelestis regni filios effecit. Maximianus autem
cum maiora impietatis suae damna ab eo pat-
tur, rursus è carcere eductum pro tribunali
gentia ei præmia, ac summi sacerdotis decore
ei honorem obtulit: si thura dijs adolere vellet.
Sed Anthimus, irrisa Imperatoris dementia, in-
quit, summi illius & præclari Pastoris & Doctri-
tificis Iesu Christi Sacerdos sum, cui meipsum
sacrificium offero. Dij autem vestri, & corrupti-
gnitates, planè omni sunt ludibrio ac cõmune
dignissimi.

**Maleficos
in carcere ad
poenitentiam
adducit &
baptizat,**

**Maximianus
pro tribuna
li ei blandi-
tur, & munera
promittit**

**Capite ple-
ditur mar-
tyr.**

His ira percitus Imperator, iubet generosam
athletam, capitalem subire sententiam, qui
bia minimè futurorum bonorum spe exul-
constanter cervicem lictoris gladio subiecit
desideratam diu martyrij coronam gaudeat
cepit. Corpus eius fuit magno fidelium gaudio
in eodem certaminis loco honorificè tumulatum.

**MARTYRIUM SS. VITALIS, & VITALI-
ria coniugis eius. ex actis SS. Geruasii & Prothasii,
sui, qui passi sunt anno Domini 171. sub Marco
relio & Lucio Vero Imp. qua acta S. Ambrosii
in sua Epistola scripta reliquisse putatur. Eiusdem
iusdem nominis, Vitalis. Episcopus Ecclesie Romanæ
natis, qui claruit circa annos Domini 570.**

**C. Baron. to.
2. Ann. & in
not. Mart.
Rom.**

Vitalis & Valeria, optimi sanctissimiq; & sanctorū filiorum ac martyriū Geruasij & Protasij, parentes fuere: coniuges tantis exculti disciplinis, tantisq; ornati virtutibus, vt & illi, & filij, sanè perquam eximia martyrij gloria, coronari meruerint. Vitalis enim, cum multis magnisq; huius mundi suffultus honoribus, consularis militaret, & cum iudice suo Paulino Rauennā veniret, cerneretq; ibidem hominem Christianum, natione Ligurem, arte medicum, quem Vrsicinum appellabat, post varia tormenta, egregia fortitudine superata, ad capitis sententiā subeundam vehementer trepidare, pedemq; ab instituto certamine, inani perculsum timore, retrahere, voce magna exclamauit: Noli, noli, Vrsicine medice, qui alios curare consueuisti, teipsum æternæ mortis iaculo vulnerare. Noli quæso coronam à domino tibi præparatā perdere, qui per tot, tantaq; supplicia, ad Palmā peruenisti. Locus enim, Christianorū deputat⁹ certaminibus, Ad Palmā, vocabatur; nimirum, quod magna, palmarū arborum, frequentia celebris esset. Itaq; Vrsicinus, Vitalis vocibus à metu & timore ad constantiā reuocatus, statim fixis in terrā genibus, capitalem sententiā alacer excepit: & palmā martyrij adeptus, ad cælos cōmigravit. Vitalis verò, peracto feliciter certamine, martyris corpus rapiens, intra Rauennatum urbē sepelimit; expletisque debito cū honore sepulturæ obsequijs, ad iudicem vltra venire contempsit. Magna profectò inuictissimi militis Christi virtus, magnū pectoris robur, qui de suo periculo omnino securus, de alieno sollicitus, vno verbi telo & inimicum perculit, & claudicantem inflicto vulnere focium ad agendum viriliter excitauit.

Vitalis cum Paulino iudice Rauennam veniens, quendam in certamine martyrij trepidantem confirmat.

Locus ad Palmam.

Vrsicinus martyr.

Paulinus iudex, cōprehendit. S. Vitalis,

Deducitur martyr ad Palmam, & lapidibus obruitur.

Vltio diuina, in interfectore eius. Coruscant miraculis post obitū.

Valerie eius coniugis, egregia virtus.

Paulinus igitur consularis iudex, partim in contemptu irritatus, partim Christianæ pietatis studio offensus, comprehensum eum in exilium leuari iussit, ut victus cruciatuum tormētis, illis sacrificaret. Cui Vitalis in medijs supplicij Infinita planè tuæ menti dominatur stultitia: cū alios à periculo deceptionis liberare studeo, tu me, in fraudem ac pestem animæ corporisque sempiternam, pellédum putas. Tunc Paulinus ira, dolore mixta repletus, martyrem Palmam deduci iussit, ibidemque puberentem terram defossus lapidibus obrui. Sacerdos autem quidam Apollinis, qui tale consilium suggererat, protinùs à dæmone correptus, eodem loco, septem continuos dies energumenus exibat: Incendis me sancte Vitalis martyr Christi crucias me. Die verò septimo, à diabolo perterritus, in flumine expirauit. Gloriosus autem Christi martyr, iuxta ciuitatem Rauennarum impulsus, res ibidem admirandas suis orationibus gerit; ac præclara beneficia, omnibus operentibus implorantibus, præstat.

Valeria autem eius conjunx, audita beatissimi coniugis morte, non auidos peruatores suis per sessionibus timuit, non potentioris cuiuslibet atrocium quæsiuit, non more viduarum, dispersas vbicumque res suas, in tuto colligere studens, sed castissimi coniugij fidem seruans, ad impendendum funeris obsequium, de Mediolanensibus vique Rauennam, mirabili feruore peruenit. Non illam deterruit tam longi itineris difficultas, non retinere potuit metus amittendæ possessionis, non eam consularis immanissimus furor à rauennæ sinibus exturbauit. Illic quippe exaltus eius spiritus medullitius intendebat, quæ beatissimum

beatissimum virum, calcata iam morte, præcessisse cognouerat. Gaudebat ab hominibus vxor martyris appellari, sed multò inenarrabiliùs æstuabat eadem martyrij gloria coronari. Quapropter cum à Christianis esset prohibita, & ab ipso martyre in visione admonita, ne sacras reliquias optimè collocatas turbaret, neve celeri quadam translatione violaret, ad urbem Mediolanensem reuerti constituit. In via autem idololatrias Syllano sacrificantes incurrit, qui eam ad nefarias epulas inuitabant. Illa verò constanter, voceque libera, reiectis cum indignatione pollutis edulij, Christiana, inquit, sum: neque villo mihi modo licet, de Syllani dij vestri sacrificijs vesci. At illi hæc audientes, adeò distracta cæde eam mactarunt, vt vix seminecem, sui homines, ad Mediolanensem urbem perducerent: ita vt intra triduum, martyrij confors doloris effecta, ad Dominum migraret.

Eius martyrii.

MARTYRIVM S. THEODORAE VIRGINIS, à S. Ambrosio scriptum, lib. 2. de Virginitibus. Passa autem est Antiochia, nouissimo persecutionis tempore, anno nempe Domini 311. sub Maximino, in Oriente regnante. Et quidem censetur hæc, alia ab illa, de qua Græci agunt Non. Aprilis, & F. L. Surius to. 2. Eodem die ex Metaphraste; cuius & nos, paucis, in sine huius, ex doctissimo Baronio meminimus.

C. Baron. to. 3. Ann.

NVper Antiochiæ, virgo quædam incredibili pulchritudine, quo magis virorum euitabat conspectum, eo amplius incendebat. Pulchritudo enim audita, nec visa, plus

Y 3

deside-